

Musisch I

*Wie heeft de tekenen gemerkt,
alvast de nacht voor dag verklaard?
de zwarte merel op zijn tak.
Bij late maan ving hij al aan
met zijn praeludiën, dauwbewaasd,*

*eert thans de dageraad met een reeks
van fuga's, viert met een motief
de eerste tinten van het licht,
herhaalt het jubelend, aarzelt, vindt
een variant en herbegint,*

*met wervend lentelijk geluid.
O zanger die de ban verbrak,
er staan nog sterren, maar gij zingt:
gij zingt mijn hart zijn kerker uit.
Het kentert, het is westenwind.*

Ida Gerhardt

uit: De zomen van het licht, 1983.
Athenaeum — Polak & van Gennep,
Amsterdam.